

Dromen meisjes ervan om later Neelie Kroes te worden? Volgens de makers van de nieuwe Sneeuwwitje wel

Posted on 30 augustus 2023 by Oswin Schneeweisz

Sneeuwwitje, met die naam ben ik mijn hele jeugd gepest. Op het schoolplein natuurlijk, vooral tijdens de middagpauzes. En in die tijd hield de coördinator pestgedag echt nog geen kantoor op onze katholieke St Jozefschool. Sterker nog, pesten was de normaalste zaak van de wereld. Je moest ermee leren dealen. Daar werd je man van of zoiets.

Kortom, Sneeuwwitje heb ik decennia lang opgeborgen op de rommelzolder van mijn bestaan. In dat hoekje waar al die zaken liggen te verstoffen die je het liefst vergeet.

Maar onlangs struikelde ik toch weer over haar persoontje. Dankzij dat actrice-meisje Rachel Zegler dat recent een interview gaf aan *Variety* over de *upcoming*

remake van Sneeuwwitje. Het moet de volgende *blockbuster* worden. Een zogenaamde *liveaction remake*, zoals er al velen passeerden uit de keuken van Disney: variërend van Peter Pan tot De Kleine Zeemeermin.

Wie het oude niet eert, is het nieuwe niet waard

In *Variety* gaf Zegler alvast een kleine vooruitblik. Zelf heeft ze helemaal niets met de oorspronkelijke versie. Auw, dat schuurt. Waarom zou je dan meedoen aan een *remake*, in de hoofdrol nog wel? Ze vindt het eigenlijk maar een stom verhaal dat oude en foute rolpatronen over mannen en vrouwen bevestigt. De originele film uit 1937 heeft ze slechts één keer gezien en is min of meer van hetzelfde laken en pak.

Dan denk ik: wie het oude niet eert, is het nieuwe niet waard. 'In de *remake* wordt Sneeuwwitje niet langer gered door de prins op het witte paard en ze droomt ook niet van de ware liefde', vertelt Zegler in *Variety*. 'Want laten we eerlijk zijn: die prins was eigenlijk toch wel een stalker. In plaats daarvan droomt de prinses ervan een onbevreesde, moedige, eerlijke en trouwe leider te zijn.'

Ik vrees het ergste. Dat wordt vast weer zo'n cis-gender of pan-seksuele prins die op zijn *fat-bike* aan komt rijden, want paardrijden is wel heel erg *old school* en dieronvriendelijk. En van die kabouters zal ook niet veel overblijven, want dat is anno 2023 niet inclusief jegens onze medemens met een lichamelijke beperking.

Fox News kwam er al achter dat de dwergen in de *remake* een soort onbestemde mini-fantasiewezens zijn geworden. Op de sociale media zwelt de stroom kritiek inmiddels gestaag.

Begrijpelijk, want het bekritisieren van Disney- prinsessen heeft natuurlijk helemaal niets te maken met feminisme, inclusiviteit of gelijkberechtiging. Wat is er mis met de harstochten van een meisje dat verliefd wordt op haar prins of prinses op het witte paard? Daar hebben we toch allemaal wel ooit van gedroomd?

Niet volgens Disney. Volgens Disney dromen meisjes van macht en leiderschap. Zo heurt het anno 2023. Het is maar even dat u het weet: alle meisjes dromen ervan om een nieuwe Neelie Kroes te worden.

Mag een sprookje nog gewoon een sprookje zijn?

'Disney is on a 'woke path to ruin.' Even Snow White actress hates her own story', kopte Fox News recent. Nou is die opmerking niet zo verwonderlijk, want Fox behoort in Amerika tot het kamp van de Republikeinen en die hebben het in Florida al jaren aan de stok met Disney.

Gouverneur Ron DeSantis verwijt het filmbedrijf tere kinderzieltjes te vergiftigen met hun woke-agenda. Voor het eerst heb ik wel enig begrip voor die Republikeinen, die meestal tegen alles zijn, waar ik voor ben.

Mag een sprookje ook nog gewoon een sprookje zijn? Moet alles door de censuurcommissie van het wokisme, net zo lang tot het laatste restje magie uit het verhaal is geperst? Terwijl feministen jarenlang voor een beetje erkenning van hun individualiteit gestreden hebben, luidt de nieuwe boodschap dat vrouwen moeten streven naar leiderschap en macht.

Ik heb niets tegen vrouwelijk leiderschap. Ik heb wel iets tegen de wijze waarop onze kinderen een dergelijk simplistisch wereldbeeld door hun strot geduwd krijgen door het nieuwe woke-bewustzijn. Alsof meisjes die geen macht ambiëren fout zijn. Alsof leiderschap ambiëren de norm is.

Dat dit juist weer uit de keuken van Disney komt verbaast me niets. Die hebben daar een lange traditie in. Sterker nog: de leugen of het verdraaien van de werkelijkheid is de basis van Disneys succes.

Kent u Bambi nog, dat lieve aandoenlijke hertje dat Disney miljarden opleverde? De auteur van het verhaal Georg Salten schreef Bambi oorspronkelijk als een 'leerstuk voor wandelaars en natuurliefhebbers'. 'Ik wilde hen van het misverstand afhelpen dat de natuur een zonnig, altijd mooi en paradijselijk oord is', verklaarde hij.

Vertrouw nooit de Disney-studio's

De wereld van de echte Bambi is dan ook hardvochtig en meedogenloos. De dood ligt overal op de loer. De kleine reebok (bij Disney een witstaarthert) is nog maar nauwelijks droog achter de oren of hij wordt al alleen gelaten door zijn moeder die zich steeds meer van hem verwijderd, tot hij uiteindelijk alleen zijn weg moet vinden.

Dat is wel even wat anders dan de edelkitsch die Disney ervan maakte. De moraal van dit verhaal: vertrouw niets wat uit de studio's van Disney komt.

Oswin Schneeweisz is journalist, columnist en podcastmaker. Hij schreef ook diverse boeken. www.oswinschneeweisz.nl

Wynia's Week verschijnt 104 keer per jaar met even onafhankelijke als broodnodige berichtgeving. De donateurs maken dat mogelijk. [Doet u mee?](#) Hartelijk dank!